

Blagorodni gospod

Šled poriva v knj. "Domo,
vini" nabrala sem par narodnih
pesni in želim, da bi bile
na pabiti.

S spoštovanjem

belje, $\frac{6}{3}$ 1898.

Marja Legensček

86 $\frac{2}{3}$ 98
029. 100

Hegenöke

5
X vojaska

I

1570 314

Lanti marširajo,
Kaplol pa nar na prej,
Saj saka svojga lahk pozna,
Ker zelen pustle 'ma.

II

Do morja pridejo,
Na barko sedejo.
Odrin, odrin ti barka proč,
Da ga ne ~~be~~ vidla več.

III

Barka kaplavala,
Tekle kapo kala.
Sklenila je bele roke,
Tocila je ~~sob~~.

MARA STEGENIČ K, CELEJE
(posl. št. 6.3.1898)

~~X~~ Naputnica.

olod. piv. 72

384

I
Prav kridane vole smo mi,
K' se se nam vince smeje.
K' eselo si glaske nalomo
In vince po pameti jumo.

II

K' dor prav'ga prijatla ima,
L' veseljem mu roko poda
In reče: prijatu Bog kivi,
Ostani moj kvest, Gubernor.

III

Mi tukaj ostaja ra nas;
L' hrast se podvir svoj čas.
B' ravno slovo bomo vrel;
Ostanemo vendar veseli.

X 1. Poharski kmet. — A. O. I.

dot. delj. 95 I 300
Od poharskih kmeto vam hočem rapet,
No mor'jo toliko pri delu tpet,
Ma káže, ma mline in sel'ke planine
Pa osem volov, po tolejso sto.

II
No gnutri peteloni en mal zakreči
Ze poharic drzina na delo podi
In froštetk pripravle,
Na mizo postavle,
Volov pa kē vole na pasjo podi.

III
Ob petih kē froštetk na mizi stoji
Ob šestih kē tam po planinskih koreči
Lodaj seka lodaj káža
In plohe nalaga
Gromi, rum = rum = rum
Preg káže nadum.

IV
Po káže prolecō, spodelarvali,
Soj fopic dol slecō k'se močno poti;
Od truda rapišč, k rekavom se brisč,
Ker robica al' tihloa v vršēt nec'ni.

V
Betritetk kē deske na trg, pupela,
Tih purgarjem drago na gnarce proda.
Gnar v tihl ravije, ga nekaj rapije

MARA STEGENŠEK, CELJE
(Nostano 5. a 6. 3. 1898)

Č saboto pa tiho domu privedra.

VI

Po potu si' poje juhe = le = dran,
Ma jopic' riva ramo,
Klobuček na stran,
Lomu zdaj prikima
Se lepo nastima,
Da žena zbudi,
Da večerjo dobi.

~~X. Predpustna.~~ 8338 6x6

I

Č adajšnjemu vaftru je fantam gorye,
Čak b' se rad šeno pa kam se ne ve,
No kam b' se podav
Navesto si' k' b' av
Na Kranjsk, na Korošk, na štajersk, - tako
Da b' njemu prav b' lo.

II

Navesta se k' prav lahko dobi,
Al' to so pa tud' tri' skrivne reči,
Kje jih močit nesmem,
Čaj glasno povem,
Da vaki ter bo vedo kako se godi'
Kjer jo dobi.

III

Poprej mu sveta pohlevno srce,
Prijamo dobroto prav pridne roke;
Ho b' dago tak' b' lo
Kak' lusno bi b' lo.
Una taka navesta b' jaz hoto smet,
Ja keno jo vret.

IV

Ga enkrat dobila je v soje roke,
Se mu je protila da njem bo gorje;
Če me vboqu ne boš,
ne bodca moj mos,
En'ga drug'ga s' bom vbrala, kater bo
men vsic.

Pber' se ti' prec.

~~IIIIII~~
V

Če mori v ostariji kapije an gros,
Prusi keno jexit, da keno ko' not;
Če dolgo ga ni,
Ja njim pleteti,
Pred njega se vstavi, ga kmirja tako,
Da svam ga je b' lo.

VI

Tega se pač jes nec' ne bojim,
Če glih ana huda keno dobim,
Ne marcem pa nic,

Žasutemu bom bič
Naj pada po hrbtu; po glavi; tako
Da močala bo. —

~~g.~~ Jesenska. dod. stav. 158
3x4

I
Pršli so casti tuhe in murne jesen,
Preje po drevi kē ni več zelen;
Piči podal so se od nas v dalne kraje
Ker se tam ropet kdaj vengret kabne.

II
Khabčke s'je roolo na parni svoj goišni
Kvanti!
Ker se ni mogo nasti kives nikic;
K nem pletela je lepa romena stena,
Šla sta na večer prijarno skup spat.

III
Starček se spravle počam spred vogla
na peci;
Ker ne bo mogo pred sonco prebivati
več.
Lima je huda potem se pa kasl dobi
Kz trudniga spanje po noč ga
zbudi.